

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Русе, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николай Ст. Стефанов

при участието на секретаря Милена Й. Симеонова
като разгледа докладваното от Николай Ст. Стефанов Гражданско дело № 20234520103903 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл.537, ал.2 от ГПК.

Ищецът Б. Г. Н. с ЕГН:***** в качеството си на заинтересовано лице моли съда да постанови решение, с което да отмени Акт №5471/28.04.2014г. за поправка на АПДС №4664/10.08.2009г. и АПДС №4664/10.08.2009г., в частта за имот - сграда с идентификатор 63427.2.5688.2., както и да бъде заличено вписването на обстоятелството, че имот идентификатор 63427.2.5688.2 е държавна собственост. Представени са множество писмени доказателства, относими към предмета на доказване.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът, чрез пълномощниците си е депозирал отговор на исковата молба, с който развиват съображения за недопустимост и неоснователност на предявения иск. Твърди се, че ищецът не бил заинтересовано лице, както и че избрания начин на защита не обхващал вписванията извършени в Кадастър и Имотен регистър, поради което искът се явявал недопустим, а влязлото в сила съдебно решение не е приложимо, тъй като от влизането му в сила било минало много време.

Съдът след като съобрази събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Относно допустимостта на иска.

Съдът приема, че ищецът е заинтересовано лице по см. на чл.537, ал.2 от ГПК. Това е така, тъй като с Определение № 1233 от 20.11.2023г. на АС -Русе, по адм. дело № 494/2023г., по което ищецът Н. е страна е спряно до приключване на настоящото дело с окончателен съдебен акт.

От друга страна от представеното Решение N:50041/02.08.2023г. по гр.д. №1685/2022г. на I во гр.отд. на ВКС се установява, че между ищеца Б. Н. и трето лице има висящо дело, решаването на което зависи и от валидността на вписването, което се иска да бъде заличено, и от наличието на акт за държавна собственост за имот с идентификатор 63427.2.5688.2, който се иска да бъде отменен.

Съгласно разпоредбата на чл.88 от ЗКИР всяко вписване в имотния регистър може да бъде оспорено по реда на чл.537, ал.2 и 3 от ГПК, а правна последица на този иск е заличаване на вписаното обстоятелство на основание чл.604 от ГПК. В този смисъл е утвърдената съдебната практика (вж.Определение № 154 от 20.03.2015г. на ТК на ВКС по чтд № 119/2015г.)

Относно обстоятелството - дали имот с идентификатор 63427.2.5688.2 е бил държавна собственост към момента на вписването му като такъв

От събраните по делото доказателства се установява, че към момента на вписване на обстоятелството - че ***„сграда с идентификатор 63427.2.5688.2 е държавна собственост“*** не е съществувало тъй като е било отречено със сила на присъдено нещо, с влязло в сила Решение № 400 по гр.д. № 681/2005г. по описа на Русенски окръжен съд.

Нещо повече, видно от Определение № 593 от 27.06.2013г. по гр. д. №137/2011г. на РОС се установява, че Българската държава, чрез министъра на транспорта, информационните технологии и съобщения се е опитала да пререши спора, но искът е бил обявен за недопустим, поради забраната за пререшаване, съгласно разпоредбата на чл.299, ал.1 от ГПК. От същото определение се установява, че сградата, предмет на Решение № 400 по гр.д № 681/2005г. по описа на Русенски окръжен съд, със стар планоснимачен № 5182 е идентична със сградата с идентификатор 63427.2.5688.2, по-късно актувана с Акт 5471/28.04.2014г.

Изложеното дава основания на съда да формулира извод, че към момента на вписване на обстоятелството - че ***„сграда с идентификатор***

63427.2.5688.2 е държавна собственост“, между Б. Н. и Държавата не е съществувал спор, касаещ обстоятелството, дали сграда с идентификатор 63427.2.5688.2 е държавна собственост, тъй като този спор е бил решен окончателно с влязло в сила Решение на Русенски окръжен съд. В този смисъл възражението на ответника, че е **„минало много време от постановяването на Решение № 400 по гр. дело № 681/2005г. по описа на РОС“** се явява меко казано абсурдно, още повече, че това възражение е заявено от самия областен управител, подписал лично „писмена защита“ с вх.№:37121/20.12.2023г..

По делото ответникът не сочи никакви придобивни основания, въз основа на които Държавата е станала собственик на сградата, след влизане в сила на Решение №400 по гр.д. № 681/2005г. по описа на РОС . Нещо повече, ответникът е представил по делото Решение №29 на Русенски районен съд, което обаче е било отменено, тъй като първоинстанционният съд не съобразил разпоредбите на ЗМПВВПРБ, по силата на които територията на пристанищата за обществен транспорт е публична държавна собственост, с изключение на зоните за съхранение на товари, а процесната сградата представлява склад и може да бъде собственост на частни лица.

Относно погрешно записване на сграда с идентификатор 63427.2.5688.2 в Акт №5471/28.04.2014г. въз основа на което, сградата неправилно е вписана като държавна собственост.

От представените по делото писмени доказателства се установява, че с Акт №3225/20.05.1966г. издаден от ГНС - Русе е актуван като държавна собственост „Склад №6, ремонтна работилница 318 кв.м., 1160 куб. масивен“, записан на ред 3, под т.2 в същия. В съответствие с чл.71, ал.3 от ЗДС („Номерът и датата на новосъставените актове по ал.1 и 2 се отбелязват и в предходно съставените актове и в съответните регистри “), в същия акт ответникът на 07.05.2014г., в „Забележка“ е записал - „Сградата по т.2 - Склад №6 е предмет на Акт №5471/28.04.2014г., за поправка на АПДС № 4664/10.08.2009г. “.

Съгласно разпоредбата на чл.72, ал.2 от ЗДС при установяване на явна фактическа грешка в акт за държавна собственост се съставя акт за поправка на акта. Акт №5471/28.04.2014г. е съставен за поправка на АПДС № 4664/10.08.2009 г., като с него е поправена фактическа грешка и е дописан като пропуснат, вече актувания „Склад № 6, ремонтна работилница 318 кв.м“.

Изложеното дава основания на съда да формулира извод, че записването в Акт №5471/28.04.2014г. на имот с идентификатор 63427.2.5688.2 вместо „Склад № 6, ремонтна работилница 318 кв.м" е погрешно. Това е така, тъй като от представената справка за имот, издадена по силата на съдебно удостоверение, „Склад №6" на ул. „П.", гр. Русе се установява, че сградата, която е записана в Акт №3225/20.05.1966г. на ред 3 - Склад № 6, ремонтна работилница 318 кв.м.. е била под управлението на ИАПД - Русе и е съборена през 2001г., а в приложената към справката скица, е посочено разположението на Склад № 6, щрихован в синьо.

От друга страна в извадка от кадастрален план на Община Русе, от 10.04.2019г. за сграда пл. №5182 е видно разположението на сградата и че в кадастралната карта с идентификатор № 63427.2.5688.2 (идентичността им е посочена в Определение № 593 от 27.06.2013 г. по гр. дело № 137 /2011 г. на РОС).

В Извадка от кадастрален план на Община Русе от 10.08.1990 г. издадена от ОНС-Русе, се установява разположението на двата имота, намиращи се на около 45 м. един от друг.

От писмо вх. № 11-00-3/28.03. 2014г. по описа на Областен управител Русе, се установява, че директорът на ДП „П. инфраструктура" - ТП Русе е поискал съставянето на акт за държавна собственост за Склад № 6, ремонтна работилница 318 кв.м., в което погрешно е посочил, че същият съответства на сграда с идентификатор №63427.2.5688.2.

За да има доказателствена сила, относно обстоятелството, че актувания имот е държавна собственост, актът за държавна собственост следва да съдържа записано първоначалното придобивно основание, по силата на което държавата е станала собственик. Акт №5471/28.04.2014г. за поправка на АПДС № 4664/10.08.2009г., няма доказателствена сила сграда с идентификатор № 63427.2.5688.2, записана в него, да е държавна, тъй като посочените в него правни основания не са от категорията обуславящи сградата да стане собственост на държавата.

Съгласно разпоредбата на чл.116 от ЗМПВППРБ „Територията и П.та инфраструктура на пристанищата за обществен транспорт, с изключение на инфраструктурата за достъп, може да бъде собственост на държавата, на общините, на физически и юридически лица, т.е. необходимо е да се изясни,

дали сочените Заповед РД-14-05-05/25.07.2002 г. на МТС, РМС №583/06.07.2009 г. и писмо вх. № 11-00-3/28.03.2014г. са доказателства за придобиване на имота от Държавата.

Съдът приема, че Заповед РД-14-05-05/25.07.2002г. на МТС не е доказателство за собственост, тъй като в описа към Протокола за предаване и приемане на обектите в изпълнение на заповедта, тази сграда не съществува. РМС №583/06.07.2009 г. не касае въпросната сграда. По аналогичен начин съдът приема че писмо вх. № 11-00-3/28.03.2014 г., както е посочено по-горе сочи доказателство за държавна собственост за друг имот - Склад № 6, записана в Акт № 3225/20.05.1966г., а не за сграда с идентификатор 63427.2.5688.2.

Изложеното дава основание на съда да формулира извод, че предявеният иск е доказан по своето основание и следва да бъде уважен.

При този изход на делото на основание чл.78, ал.1 от ГПК в тежест на ответника са направените от ищеца разноси по делото в размер на 30,00 лева платена д.т. за образуване на делото.

Мотивиран така, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание чл.537, ал.2 от ГПК Акт №5471/28.04.2014г. на Областен управител на Област Русе за поправка на АПДС №4664/10.08.2009г. и АПДС №4664/10.08.2009г. на Областен управител на Област Русе в частта за имот - сграда с идентификатор 63427.2.5688.2., като **ЗАЛИЧАВА** вписано т о обстоятелството, че имот идентификатор **63427.2.5688.2** е държавна собственост.

ОСЪЖДА Областен управител на Област Русе да заплати на Б. Г. Н. с ЕГН:***** сумата от **30,00 лева**, разноси по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Русенския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____